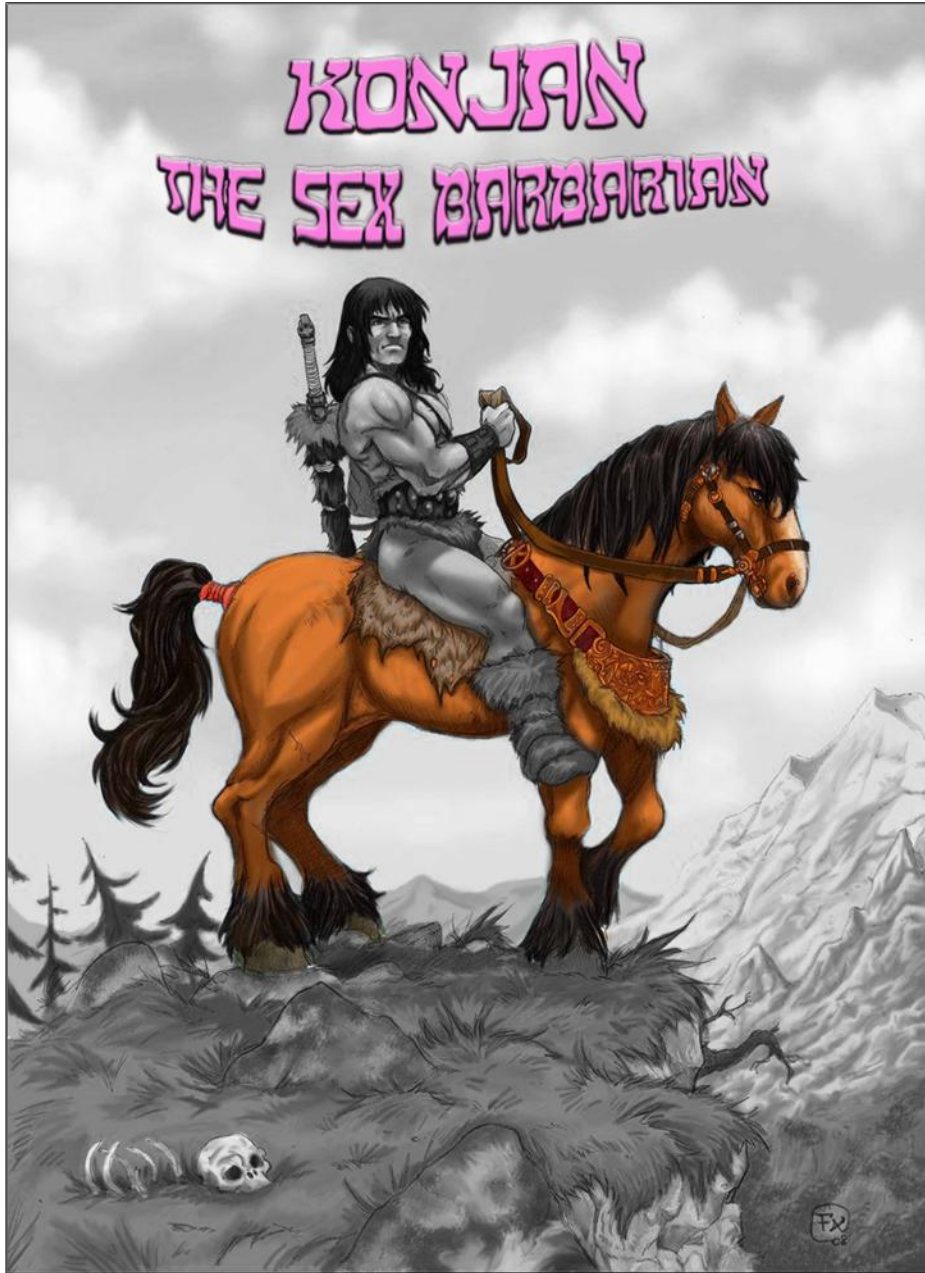

KONJAN THE SEX BARBARIAN

Prvi zapis

SEOCE

Seoce je mjesto gdje žive mirni ljudi. Seocetom se prostire magluština. Toliko opipljiva i njuhom dostižna, a opet pomalo jezovita na mjestima gdje u spoju sa obližnjim šibljem i granjem magla obično i dobiva takve konotacije. Ljudi, koji su većinom punili nastambe ovog sela maglu su doživljavali kao blagoslov te ju stoga štovaše nekoliko puta godišnje. Većinom su to bile tipične manifestacije sa dugim procesijama u kojima bi se magla prenosila u crvenkastim bocama od debelog stakla do trga gdje se ceremonija i održavala. U doba godine kad je magle najviše, održava se centralna svečanost. Selo je tada mjesto veselja i eksperimenta budući da se svojstva magle konstantno mjenjaju pa ona različito utječe na stvari koje zaogrne pod svoj čestični plašt. Postoji mnogo umjetnika tj. ljudi koji od magle znaju napraviti smislenije stvari, a njihov se rad vrednuje besplatnim seksom koji je svojevrsna valuta za ove ljude. Glavni posao je ljubavljenje što nije ni čudo zbog tolike povezanosti sa glavnom valutom i potražnim sredstvom. Najsavršenije ljudske zajednice u ovom selu funkcioniraju na bazi umjetnik/ljubavnica budući da magla ima dodatna poticajna svojstva za ljubavljenje, ako se, dakako, pravilno sprovede. Ostale stvari koje su na cijeni kod prakticiranja maglom je činjenica da je moguće vrlo lagano pospješiti kuhanje hrane, dodatno zagrijati termofore, napraviti opuštajuće maskare za lice, izraditi fascinantno efektne (premda ne pretjerano trajne) ukrase i smješati miris koji pospješuje ljubavljenje u kratkom periodu. Poznat je i slučaj inhaliranja magle koji je završio potpunim ludilom i silovanjem trećine ženske populacije kompletnog sela pa se od tog dana taj postupak ne preporučuje. Zadnja pozitivna stvar oko ove predugo opisivane magle je činjenica da povoljno djeluje na zategnutost, čistoću i mekoću sisa i guzica što je apsolutni hit sada u selu kod ostarjele ženske populacije.

Selo je smješteno na šašom obraslom otočiću te je sa ostatkom svijeta povezano jedino riječnim tokom kojeg ionako zbog mnogobrojnih brzaca malo tko koristi. Malo je znatiželjnika koji banu na ovo zabačeno mjesto, a to su većinom putujući trgovci koji opskrbljuju selo sa potrepštinama. Iako ovisno o trgovini, seoce je izrazito samostalno i većinu životno bitnih stvari proizvodi samo. Zanimljivo, ako ne i upečatljivo, je reći da jedino ljudi koji ovdje obitavaju mogu ovdje i preživjeti budući da je za sve ostale magla izrazito pogibeljna. Ne u smrtnosnom smislu već ponekad estetskom ili alterirajuće vokalnom što je već dovelo i do smjene raznih kraljeva, šefova i ostalih predsjednika drugih zajednica koje su se pokušale okoristiti tim mističnim resursom. Specifičnosti mutacija su toliko užasne da ni stanovnicima sela nije preugodno zuriti u horifične kreacije dok potpuno gube razum ili mjenjaju broj ekstremiteta u dvoznamenkaste brojke. Bilo je i ideja da se otvori muzej sa ovakvim primjercima, ali je ipak šef sela Vrektor Dominik Vrago izričito zabranio bilo kakvu komercijalizaciju tuđih muka. Premda često ismijavan zbog svoje uštogljenje naravi Vrektor je donio mnogo korisnih stvari ovoj zajednici. U godinama koje slijede ovom selu par stvari će se naglo promjeniti. Ili je bar tako moja srcu bliska želja. Budući da ste do sada mislili da je ovo impresija jednog pripovjedača koji će vas fino ušuškati u priču sa logičnim završetkom i par uzbuđenja i prikrivenih slobodarskih razmišljanja ja ću odmah jasno dignuti kopito i reći :“Na-na!“. Ja, koji pišem ovaj svezak, se zovem Konjan i spletom okolnosti sam naučio sve stvari koje i okolni ne-kopitari poznaju od rođenja. Premda pred njima nastojim ne pričati, razumijem svaku njihovu

riječ pa sam stoga i postao oprezniji kako me ne bi vidjeli kako pišem ove zapise. Ja sam, u nedostatku bitnije uloge, preuzeo ulogu kroničara ovog sela. U obliku konja, malo kome sumnjiv, uspio sam biti dovoljno intruzivan, a opet nenametljiv da pohvatam sve značajke novog svijeta ispred moja dva velika oka.

Baš sad dok traje sajam gdje svi nešto prevrću s tom magluštinom ja sam na drugačijoj vrsti zadatka. Moj gospodar, koji mi je prilično mrzak zadnjih dana, me svako jutro tjera skupa sa svim ostalim flašolovcima na južnu stranu otočića gdje dan za danom tražimo specifične Flaše tj. biljke od kojih se dobiva staklo. Kako su to domišljate i neprilagođene biljke one iz zemlje izlaze samo u rano jutro i to tik uz rub rijeke te ih se samo tada i može ugrabiti. Crvenkasta izmaglica ih obavija dok se nježno aritmično njišu uz popratni blago zavijajući zvuk. Gospodar ih stavlja u bisage koje se uvijek do izmaka jutra napune. On je stasit, crnomanjasti čovjek, samac i vrhunski strijelac. Ovo je moj šesti gospodar i za sada ga ne mislim mjenjati. Prijašnju petoricu sam bio prisiljen izgristi do smrti budući da su svi redom bili impersonatori krivih ideala, a ja sam profinjen konj. Konj koji čita ljudsku poeziju i razumije ju. Konj koji ne preza od voajerizma budući da nitko ne sumnja. Moje slobode su mnoge, a dobio sam ih čisto nenadano jednog jutra; još tamo dok sam služio prvom gospodaru. K Vragu, netko mi ulazi u staju. Moram prekinuti i sakriti ovaj žurnal ispod hrpe balege i sjena. Previše riječi, previše slogova...

Drugi zapis

VRAGO MJENJA UTOPIJU

"Rz, dođi vamo staro kljuse! Vrago nas želi sve postrojene na trgu. Ajde, ajde ne opiri se." Došao sam i premda sam zamišljao britak udarac kopitom u Ghadovu bradu ipak sam se zauzdao. Eh, i za ljude sam se zvao Rz. Odveo me na trg do hrpe ljudi i ostalih životinja. Konji su tupo zurili preda se bez ikakvog poimanja da sam baš ja Konjan. Mislim da je bio prisutan osjećaj nelagode. Kao da se u zraku nametnula nova ličnost koju treba uzeti u obzir. Ljudi su oko sebe tražili razloge svoje nelagode. Svoje male grožđice panike, koje su ubirali iz ove maglovito mračne večeri, su im dražile živce. U sebi sam likovao i mislio da ljudi mogu percipirati životinju sa ljudskim manirama i sposobnostima. Još dok sam bio opijen novim razumom i općenito aktivnim promišljanjem znao sam upasti u malo more neugodnosti. Jednom me konjušar uhvatio da stojim na stražnjim nogama i držim malo bale sijena na prednjima. Jednostavno me uhvatio dok sam namještao svojih malih 5 m² u staji. Krenuo sam se praviti lud pa bi oko njega počeo kružiti maničnom brzinom na stražnjim nogama i potom na prednjim što bi izgledalo kao nekakav plesni ritual na što se jadni konjušar onesvjestio misleći da sam prikaza. Imao sam takvih situacija, a ovo na trgu je čisti sukus moje ljudsko-konjske moždane prisutnosti u ljudskom valnom prostoru. Bar sam tada bio u to uvjeren.

Vrektor Dominik Vrago se ubrzo pojavio na mjestu predviđenom za govornike. Pored njega je stajala pogrbljena starica koju su svi od milja zvali baba Droga. Ona je dolazila od pamtivijeka na godišnji sajam iz nekog pravca kojeg nikom nije otkrila, ali je uvijek bila izrazito dobronamjerna pa su svi zanemarili tu nepoznatu komponentu. Vrektor je imao kravatu koju sam vidio samo kada je zatvarao godišnji sajam, a kako tomu još nije bilo vrijeme ostao sam zbrcnut njegovom pojavom. S ovog mjesta se mogao vidjeti cijeli trg i par krajičaka osamljenih vašarskih uličica koje tvore glavnu vizualnu komponentu ovog seoceta. Magla je bila svepristuna. Kao da i ona želi čuti što poglavica sela ima za izustiti.

"Dragi ljudi. Drage životinje. Hvala magli što nas skriva. Što našu dobrotu obavlja."

"Ove godine, sam cijelu godinu slutio i mutio. Kuhao i prokuhavao."

Koliko sam ja pojmio, poetično izražavanje u ovom selu umjetnika i ljubavnica se podrazumijevalo na javnim istupima. Bio je to način da se pokaže do kud ste napredovali sa vlastitim vokabularom i općenito, mudrošću govora. Čini mi se da je to njima predstavljalo častan trenutak i da je uvijek šef sela težio najživopisnijim pridjevima.

"Želio bih vam izložiti sve potentne planove koje imam za vas nakon ovogodišnjeg sajma. Ustvari postoji samo jedna stavka na mojoj idejnoj listi pa se nadam da ćete bez puno prigovaranja i šutke otići svojim kućama i prihvatiti moj svrhovit prijedlog."

U mene, kao i u sve okolo, se uvukla nevjerica pa čak i strah jer ovo je bilo rečeno toliko uznemirujuće da sam od uzbuđenja gromovito prdnuo te navukao prijeke poglede na sebe.

"Smirite tog konja, Ghade."

Zapovjedio je Vrago, a ja sam se samostalno stišao i primirio isčekujući njegove sljedeće, možebitno, kardinalno krive riječi. Predosjećao sam bijes u sebi.

"Dakle, u selu se ukida ljubavljenje i svaki obrt koji se dotičnim zanimanjem bavi. Od sada pa na dalje tj. daljnjih 100 generacija neće biti konzumiranja Erosa na tako jeftin način. Ja priželjkujem čisti seks bez naplate. Samci nek se jebu. Odoh sad. Buahahaha!"

U tili čas ili u tren konjskog oka baba Droga je otvorila svoj plašt i Vrago je jednostavno uskočio u tminu koja je zjapila. Nestao je sa zvukom mnogobrojnih urlika, prosvjeda i ostalih pogrda upućenih takvim neočekivanim riječima. Hrpetina sitnog kamenja je poletila prema babi Drogi, ali ona je već bila u staračkom kasu te se brzo izgubila u svepristunoj magli. Rulja je podivljala. Životinje su se uskomešale. Djelovalo je baš kao da ste na borbi pijetlova. Ljudi, nenaviknuti na pojam agresivnosti jednostavno su nastavili žučno raspravljati o posljedicama ove nove proklamacije. Vrago je bio stabilan vladar svih ovih 12 ciklusa i po ničemu nije dao naslutiti da će odjednom banuti sa nečim toliko nebuloznim i pogibeljnim.

Naime, kako priča kaže, ljudi iz ovog sela kojemu još uvijek neznam ime, ovise o Erosu tj. energiji koju najviše dobivaju iz seksa sa jedinkom suprotnog spola. Moguće je, dakako, poševiti i konja, ali se tako stečeni Eros puno sporije metamorfira u maglu. Eros je životna energija koja stvara maglu u selu i tako štiti sve stanovnike od vanjskih pogleda i osigurava sigurnu starost. To je miran narod. Narod balansa i satisfakcije. Ljudi koji su seks gurmani, a ujedno i pravi umjetnici s maglom. Oduzevši im ljubavljenje svi samci će, po mojem shvaćanju, ostati zakinuti za Eros. Tako obespravljeni oni će polako generirati sve manje magluštine i takvi, bespomoćni, neće moći postojati jer im je osnovna stavka egzistencije da uvijek moraju hodati u prostorima s barem malo magle. Stvar je u tome što je samo prvoj populaciji mještana dozvoljeno stupanje u zajednicu sa jedinkom prve populacije. Ostatak populacije su tzv. više populacije ili samci i ovise o ljubavljenju. Ljubavnice su isto tako članovi prve populacije. To su osnovni, nikad osporavani postulati ovog sela.

Ja sam bijesan. Užasno bijesan. Budući da sam dijelom čovjek i meni je potrebna mala količina Erosa, ali ne da generiram maglu već da se jednostavno nadvijem nad nekog kao prava konjusina i dobro ga izjebem. To je jednostavno sukob životinjskog i ljudskog u meni. Volim pričati duboko. Uvijek sam u pravu i o svemu imam mišljenje. Kao i moj gospodar koji me ovlastio za ljudske sposobnosti. Davno je to bilo. Ah, dosta o tome.

Budući da se ovako bijesan nisam mogao smiriti oteo sam se konjušaru iz stiska i pobjegao van sela. Par mještana je krenulo za mnom, ali su me vrlo brzo izgubili u magli. Stvar koja me muči je što znam kako ova vražja utopija funkcionira. Oni se neće opirati jer misle da Vrektor ima pravo govoriti ovakve stvari budući da je član izvorne prve populacije. Oni uopće ne dvoje da postoji nešto razumno iza toga samo što od bijesa to sada ne vide jasno. Ja znam da će i postupiti kako im je rekao, a to ih svejedno vodi u propast. Siguran sam, isto tako, da će naći načina da od toga naprave nešto uzvišeno. Kao nešto na čemu treba učiti. Ponijest će se krajnje razumno i neživotinjski. A meni stvarno treba seks. Fali mi već sada to bezuvjetno silovanje ljubavnice ili nebitnog farmera pred zoru u njegovom voćnjaku. Svi oni

uzdisaji, sva ta propinjanja i beskonačna zabijanja činila su od mene, barem u tom trenutku, poluboga. Bio sam Konjan, pola konj, a pola seks barbar. A sad sam tek puka sijenka. Čahura od konja koji je jednom pisao dnevnik s ljudskim riječima sa svojim u tintu namočenim kopitom. Ah, siva istino i čemerna sadašnjosti.

Nikad više neću uživati u pogledu na gospođicu Mici i njezinog stalnog pastuha farmera Jenkinsonsona. Tim ljudima seks je bio kao voda, a meni jedan fantastični filter za sve životinjske nedaće. Sada mi jedino preostaje bdjeti pored prozora prve populacije, ali oni su tako jebeno sterilni kad se karaju samo 1-2 puta mjesečno. Seks mi je svugdje. U svakoj pori svog konjskog neukroćenog duha žudim za tom strašću i tražim ju u minulim sjećanjima. Ludim. Svakako sam poludio. Dali su mi... Ne, uzeo sam šansu da budem drugačiji i da shvatim koliko se mogu igrati boga sa ljudima, a sada ću ostati tek konjusina koja će svako jutro ići u lov na Flaše. Nema orgazma na kraju dana. Mogu slušati zvukove sirovog seksa ispod prozora Meritzovih svakog 3. i 4. u mjesecu. Da, da to je dobar plan. Pa neću valjda krknuti bez tog Erosa. Ludim opet.

Krenuo sam uzvodno do velikih vrša za ribu koje su sada bile okrenute prema obali i prazne. Kapljice su nevino padale natrag u rijeku. Razmišljao sam i nisam mogao pojmiti zašto je Vrago to naredio. Možda sam trebao prvi puta progovoriti na ljudskom pred svima. Možda bi se i on zbrncuo i sve svoje tlapnje porekao. Ali sada je sada i treba krenuti u novi tok plandovanja. Ja sam konj sa taktičnom prednošću pred drugim konjima u ovom selu. Drugi misle da se sajam ukida ili što već. Njihovi tupi mozgovi ne funkcioniraju na moj način. Znam jer sam i sam dobar dio života bio jedan od njih. Sad sam Konjan i to treba iskoristiti. Čekat ću do sumraka i onda napraviti nešto što hir u meni želi. Silovat ću četvrt po četvrt. Hranit ću se na slabim, usahlim guzicama i oronulim sisurinama. Barem nešto za početak. A onda, a onda ću dočekati putujućeg trgovca i saopćiti mu neka javi vanjskim gradovima da mogu doći i izgraditi most jer se selo raspada. Da, da zlo neka dođe. Neka bude kaos jer kaos je životinjski. Znao bih, vjerujte mi.

Treći zapis

TOLIKO SILOVANJA U JEDNOJ NOĆI

Čim je sunca nestalo, a to se ovdje detektiralo po promjeni boje magle iz jarko bijele u sivkastu varijantu iste, odgalopirao sam prema selu. Popločana cestica sa pravokutnim glatkim kamenom vodila me do mjesta gdje ću objaviti svijetu svoju suptilnu revoluciju. Dok mi je lagani povjetarac, obogaćen crvenkastom nijansom magle kroz koju sam tada prolazio, ulazio u zahuktale nozdrve moj plan se iz temelja promjenio. Činilo mi se opravdanim ne sljediti razum i zavrnuti svoje namjere prema podlostima. Imao sam u vidu potrebe ozlojađenih članova drugih populacija i zajedničkoj potrebi za Erosom. Moj bijes se gradio na možebitnim temeljitim posljedicama za ovaj narod, a sa vrlo sebičnim osobnim željama sa druge strane. Plan je bio pokrenut i kopita voljna. Selo se primicalo u vidokrugu. Njegove petrolejne svjetiljke su sjajile jantarnim sjajem. U sebi su imale ugrađene puhalice koje su svakih par minuta rastjerivale maglu kako bi se svjetlost mogla probiti. Vragov izum. Predstavio ga je na sajmu prije pune tri godine i pobrao dosta pljeska i naravno besplatnog Erosa kod, tada dežurne, tete Mimi. Ali, ne treba o tome sada razmišljati.

Selo se prostrlo pod mojim kopitima i prvo mi je bilo krenuti prema domu obitelji Turdt gdje sam znao da neće biti previše otpora. Bili su na samoj periferiji sela sa mansijom okrenutoj prema rijeci što je odavalo njihovu plemićku krv i činjenicu da ne žele gledati članove viših populacija. Bili su obitelj maglenih umjetnika i svakako vrlo dobri u svom zanatu. Pričalo se o njihovim patentima na sva usta za vrijeme sajma pa sam tako jednom prilikom, dok mi je treći gospodar velikodušno u čvalje turnuo pečeni klip kuruze, načuo kako je obitelj Turdt idejni tvorac mnogih maglenih opijata. Pričalo se tada, iz ljudskih ustiju dakako, o jednoj takvoj esenciji koja bi vašu fizičku prisutnost raspršila u maglu do te mjere da ste bili u mogućnosti potpuno nenametljivo ući u nečiju privatnost i svojajati tuđi spolni čin kao svoj izvor Erosa. Uvijek je postojalo takvih izuma koji su težili odključati vrata seksu i premda je ovo ekstremno liberalno društvo još uvijek je voajerizam strogo zabranjen zbog potencijalnog disbalansa ekonomije. Jedna od glavnijih tema na tim sajmovima je bila pozicija seksa u društvu i treba li se on nuditi besplatno, svima i u svakoj prilici ili da ostane kao nekakva kvazi tabu tema kojoj besplatni pristup imaju samo članovi prve izvorne populacije i naravno svi koji u zamjenu imaju za ponuditi maglu.

Ferd Turdt je lovac na prepelice i jedan od poznatijih flašara, a često mi njegovo kljuse Jaar pravi društvo u jutarnjim potragama. Član prve populacije i jedan od kandidata za sljedećeg Vraga, Ferd svoje dane provodi u tavanskoj radioni gdje vjerojatno i sada, kad sam mu praktički banuo ispred kuće, radi na nekoj novoj kontrapciji. Dokaskao sam do stražnjeg ulaza tj. štale koja je ukomponirana u cjelinu kuće i osluhnuo. Na ovoj strani, koja je gledala prema riječnom koritu, čuo se samo Jaar i još par drugih pastuha i kobilica koje je Ferd za svog postojanja prisvojio. Selo je imalo onaj topli noćni osjećaj koji je mene još dodatno napaljivao i širio mi nozdrve i sfinkter. Da sam ostao na razini životinje sad bi pomislio da je vrijeme za parenje, ali sada je misao više :“Ovo je noć za jebanje.“. Ispričavam se na jeziku koji konstantno koristim, ali budući da sam dosta toga pokupio od svojeg prvog gospodara ne mogu ne

psovati i ne biti vokabularno uzvišen. Ja sam životinja sa stilom i upravo ulazim u staju Ferda Turdta. Budući da se sada više ne moram pretvarati krenuo sam hodati na stražnjim nogama. Prednja kopita ću od sada zvati ruke zbog pojednostavljivanja izričaja. Zanjštım na Jaara i on mi odzdravi. Staja je robusne konstrukcije i napućena mnogobrojnom živeđi, ali većina je već otišla na počınak. Treba napomenuti da životinje ovog kraja ne podnose maglu toliko postojano kao ljudi. Na njih ima vrlo sedativni utjecaj pa ih se takve može koristiti samo u jutarnjim satima dok još imaju snage. Beneficija toga je što kokoši nesu troduplo više jaja, iz krava se cijedi puno viskoznije mlijeko, a i bikovi su ekstra napaljeniji. Sve je sabijenije u svijetu životinja na ovom šašom obraslom otoku. Na mene magla ima smanjeni učinak budući da sam dosegnuo status dvopolnog bića. No sada je jedino bitno da mogu otvoriti sva vrata i izbjeći sva budna uha.

Otvaram prva vratašca koja vode u kratki foajer koji ovoj obitelji služi kao omanja alatnica. Strop mi je malčice prenizak pa se mjestimice spuštam na sve četiri. Nisam nikada bio unutar neke od kuća prve populacije. Ovdje je sve bogato ispunjeno, ali se pazi na balans boja, izbor materijala i miris ambijenta. Razne slikarije od različitih pigmenta magle koje se mjenjaju kako zrak struji kroz njih, ali nikad ne ispadaju iz okvira, luster koji se konstantno vrti kako bi generirao svjetlost, a pri tome ne proizvodeći šum i mnogo sitnijih uređaja i dekorativnih elemenata oplemenjuju ovaj interijer. Na tren me uhvati grižnja savjesti kad pomislim da ću za par trenutaka silovati sve što je živo u ovoj kući. Al, k Vragu ljut sam i neuravnotežen i ovo je potpuno opravdano i može mi samo pomoći. Oko mene sve spiralne stepenice. Opsjednuti su spiralama, čini se. Valjda zato nigdje nikog. Trenutak nije za šalu i sarkazam već za brutalan napad na samu banalnost seksa. Ja sam Konjan i razriješit ću ovu kuću od „jednom-mjesečno“ frigidnosti. S tom mišlju u glavi penjem se na kat. Pa još jedan kat. I na kraju me dočekuju masivna tavanska vrata sa malim ugraviranim dlanom na mjestu kvake.

„K Vragu, ovo je samo za ljude.“

Razvaljujem kompletna vrata s jednim britkim udarcem ruku i banem u prostoriju. Pošto sam uletio hodajući na dvije noge, dvije figure koje su me spazile su počele nekontrolirano vrištati, ali bilo je zaista prekasno. U ludom seksualno nabijenom stampedu zaskočio sam prvo Ferdinu ženu, Chizi i pokazao joj što znači apstinirati od Erosa jedan puni dan. Ferdo je prvo pokušao uteći, a kad je shvatio da mu je žena bitnija dohvatio se ogromne injekcije sa maglenim trankvilizatorom koji bi me, da je uspio, prvo odveo u lagodan san pun sisatih kobila, a onda bi se probudio fino spečen na ogromnom ražnju nasred glavnom trga. Kako sam već rekao ovo je izrazito plahi narod, ali nipošto vegetarijanski orijentiran. Odalamio sam ga stražnjim snažnim nogama i bacio se na gospođu Turdt kako bi s njom ukrstio spolovila.

„Konjan vas ševi, madam!“

Omaknulo mi se dok sam joj kopitom pokušavao začepiti usta. Brzo se onesvjestila, a ja sam u zanosu skokovite strasti brzinski obradio Ferdu. Eros je strujio mojim arterijama i šibao kroz sve kapilare mog tijela. Nikad me nije oblio veći napon, a žitkost energije me opijala. U svojoj mahnitosti škicknuo sam sobu samo da bih vidio nad čime su zapravo bili nadvijeni kad sam banuo u sobu. Hrpetina nacрта i naškrabanih kalkulacija tvori meni trenutno nepojmljiv projekt. Nadvio sam se i slina mi je počela kapati

po papirima. Dok sam se zagledao u jednu nacrtanu sobu koja mi je privukla pažnju zbog karikature Vrektora Dominika Vraga kako sjedi zavaljen i gol od pasa prema niže te gleda nepoznati par u akciji na nekakvom razvučenom platnu slina je skroz raskvasila sve ostale papire na stolu. Zašto jedinke iz prve populacije crtaju Vrektora kako drka na ljubavni čin nepoznatog para i to baš na dan kada je dotični prenerazio kompletno selo? Odpremio sam misao u memoriju i ugledao, vjerojatno, Ferdov instrument. Mala količina fluktuirajuće magle u obliku glazbenih nota lebdjela je u mjestu pored radnog stola. Zlatne, zelene i jedna posebno topla ljubičasta nota blago su pulsirale unutarnjim sjajom. Budući da sam ovaj izum spazio već na prošlogodišnjem sajmu znao sam o čemu se ovdje radi. Radilo se o magli koja je dovoljno receptivna za primanje svih akustičnih signala jačih od određene granice decibela koju odredi vlasnik. Jednostavno upijanje zvučnih podražaja i njeno bilježenje u obliku lebdećih nota je bio najimpozantiji koncept zadnjeg sajma. Kada bi notu razbili o tvrdu površinu začuli bi ste zvuk koji je prethodno na njoj snimljen. Razbio sam tako ovaj zavežljaj nota i začuo :“Konjan vas ševi, madam!”.

„O k Vragu tko zna do koga bi ova snimka mogla doći da ju nisam ovako naprasno razmontirao.“

Silovani dvojac ležao je nepomično i potrbuške dok sam silazio niz iste spiralne stepenice. Bez zvuka, ali sam osjećao da su još živi što me razveselilo budući da ću ih možda opet posjetiti kroz par dana za svoju dozu nektara. Kuća je pozicionirana savršeno i akustično čini se fino izolirana. Bio sam zadovoljan prvom nepodopštinom, ali sada je tek bilo vrijeme za prikaz mojih punih dometa. U glavu mi se uvukla misao toliko genijalna da sam bio siguran da sam na putu da postanem punopravni član ljudskog društva. Sljedeći korak je bilo opsjenarstvo.

Četvrti zapis

KINO EROS JE OTVORENO GOSPODO

Noć je bila gusta kao i magla naposljetku dok sam, ovaj put četveronoške, kaskao glavnim trgom. Zanimljivo, ali opet i očekivano više populacije nisu prosvjedovale već su još uvijek žučno raspravljale, ali ovaj puta unutar svojih domova. Ulice su većinom bile puste. Apstinencija je pokorila ovo selo. To je bio jedini mogući razlog jer da tomu nije tako sad bih bio na rubu ulice Cveb zureći u obnažene grudi gospođe Tetz i njezine klijentele. Osjećaj bi bio jednak onome kada zavaljeni sjedite u naslonjaču sa u jednoj ruci vrućom čokoladom, a iz ustiju vam veselo visi lula sa najfinijim rahlim duhanom. Ah, opet ljudska sjećanja naviru. No, Vrago je k Vragu morao sve zajebat svojim hirom ili čim god. Stvarno ne razumijem poriv i još mi uvijek nije jasno kuda je mogao pobjeći onako skočivši u beskrajnu crninu baba Droginog kaputa.

Konfuziju na stranu, a cilj na granu kako bi moj prvi gospodar znao često izustiti. Želim samo jednu stvar. Želim zarađivati na ovom Erosu. Budući da se više populacije ne mogu međusobno konzumirati, a od danas je ljubavljenje zabranjeno dolazim do zaključka da je jedini legitimni način za skupljanje Erosa voajerizam. A ja sam konj koji je dovoljno visok da mi se s leđa vidi svaka soba na prvom katu svake kuće prve populacije. Hm, dakle 4 čovjeka na leđa i recimo termin od 30 minuta. To bi moglo upaliti. Naplatit ću im cijelu uslugu za jedan grupnjak od 10 minuta. To je dobra protuteža. Tako će svi dobivati sve što im je neophodno za postojanje njih i samog sela.

Otišao sam u svoju staru štalu i odlučio zapisati specifikacije projekta u dnevnik. Bilo je pusto kao i obično. Jedine pokrete je proizvodio kolibrić bez krila i nogu kojeg je moj gospodar uzeo pod svoje, a ovaj mu se od srca zahvalio tako što je dva put pao u manufakturni škripac u staklarni. Nakon što je sve bilo popisano uzeo sam još par ogrtača sa kukuljicama koji su bili povješani naokolo kako bi se klijenti mogli zaogrnuti od pogleda prve populacije. Ovaj plan je toliko grandiozan zbog činjenice da niti jedna mansija od prve populacije nije okrenuta prema kući od viših populacija pa je nemoguće da su se već dosjetili jednostavno voajerizirati iz okrilja svog doma. Sviđa mi se ta superiornost Prvih. Svi ostali konji spavaju i to mi osigurava da me nitko ne može iskopirati, a bome ja sam jedini konj koji govori. Još jedna stvar koja me je zabrinjavala je ta što bi teoretski više generacije mogle doći sa budnim konjima ujutro, ali sam se onda sjetio da nitko tada ne ševi.

Ovako studiozno razrađen, plan ne može propasti. Došao sam do jednog škvera i nezainteresirano čekao da netko prođe kako bi testirao svoju podlost. Čekao sam i čekao, ali nije bilo ni prebite uši na ulici. Kad sam već odlučio zamaknuti za ugao i sam uživati u škicanju sisa i guzica s leđa me potapša stari umjetnik Paston. Bavio se maglom, znate.

"Oooj šta radiš ovdje Rz? Pa...pa k Vragu kasno je. Ajd dođi, ja ću te odvesti u staju. Jadan konj. I njega je valjda zbunila ova nametnuta nejbica."

Čekao sam da odmaknemo par metara kad sam prvi put u javnosti upotrijebio svoj ljudski govor.

"Slušaj stari..."

Starac cikne i padne u stranu pritom se udarivši u petrolejku. Puhalice zatim reagira i potjera malo magle koja se nakupila oko njenog svjetla.

"Ti... ti zboriš? Pa čekaj, ali k Vragu kud ovo selo ide. Slušaj me, ako ovo nije neko vividno opsjenarstvo..."

"Rekao sam da ti slušaš mene, stari. A sada mir. Ja sam konj bez inhibicija da se deklariram kao čovjek. Pričam zato što mi je tako nametnuto. Ali, to je nebitno. Ti želiš Eros jelda?"

"Ooo k Vragu on nudi i Eros i još priča! Kakva je ovo prikaza što mi zbori?"

Starac se nastavio tresti, ali vidno mirniji oko mojeg ekscentričnog nastupa. Možda je mislio da je to neki novi oblik manipulacije maglom. Premda bi bio prvi. Objasnio sam mu detalje svojeg novog obrta i bilo mu je čudno, ali izrazito drago što se ipak pojavio novi dobročinitelj.

"A zašto mi ne bi stavili ljestve i gledali besplatno? I kako možemo biti sigurni da će nam masturbiranje na prvu populaciju uopće donijesti nešto Erosa?"

Oko drugog pitanja je bio potpuno u pravu i premda nisam znao odgovor rekao sam mu da je vrijedno probati i da mu neću ništa naplatiti ako ne upali. Složio se, naravno.

"Sviđaš mi se Rz. Na poslovnoj razini."

"Ja nisam Rz. Moje ime je Konjan i ja sam seks barbar."

"Kako želiš. Nego čuj, idem ja sad obavijestiti u tišini još par ljudi pa ćemo svi zajedno doći na tvoja poslovna leđa."

"Samo još trojica. Ne stane vas više, a i ne želim krdo zadihanih frajera slušati kako drka na mojim rasnim leđima."

"Ok, ok raspodjelit ćemo se u par tura."

I onda je sve krenulo uzbrdo. Prve noći smo stajali ispod prozora Meritzovih koji su se baš pravo zahuktali. Ovo četvero na mojim leđima, zaogruto kaputima sa kukuljicom, je bilo bučno kao pilana, ali na sreću nisu nas skužili. Zadovoljstvo je raslo među pukom i premda nitko nije bilo lud da kaže prvoj populaciji što se zbiva pod njihovih prozorima zamjetio sam poglede zavisti i to mi nije bilo ugodno za vidjeti. Prošao je jedan tjedan i svi su u selu bili sretni i proizvodili regularno maglu. Ja sam ih poslije silovao u vrućim 5-članim grupnjacima i bio sam i prenamiren sa Erosom. Magla se uspjela održati i premda ne toliko gusta kao kad je ljubavljenje bilo na snazi ipak dovoljno kohezivna da zadrži ovaj intimni svijet od pogleda vanjskih oportunisti.

I onda smo ušli u tjedan suše jer s obzirom da se prva populacija seksa samo 1-2 puta mjesečno, a u selu postoji svega 10-ak parova nije bilo baš puno za ponuditi mojoj klijenteli. Bio sam njihov ograničeni dobročinitelj što ih je pomalo počelo mjenjati. Nisu to više bili isti pomirljivi i blagi ljudi već na

momente goropadne zvijeri koje bi zahtjevale seks pod mus svake večeri, a kad bi ostali suhi krenuli bi u svoje žučne rasprave koje su im bili plafon ispoljavanja agresije. Smiješno ih je bilo gledati, ali sustav u kojem su živjeli mi je savršeno odgovarao pa se nisam žalio. Život je bio mio tih dana.

Peti napis

BABA DROGIN KAPUT

Išao sam, kao i do sada na regularne ophodnje sa svojim gospodarom kako bi tražili Flaše. Bili smo na trenutku uspješni, a nekad smo ostali i kratkih rukava. Ujutro ionako "kino Eros" kako smo ga prozvali nije radilo pa je trebalo svakodnevnicu popuniti svakodnevnim stvarima. Ja sam šutio budući da je u grupi bilo par ljudi iz prve populacije. Nakon svojih dužnosti nekad bi mi dojadilo se vraćati u štalu i tamo provoditi cijeli dan do večernjeg fuka pa bih katkad odlutao u maglu do rijeke. Slutio sam da mi se dan sastoji od seksa i traženja Flaša i to me ograničavalo. Zahtjevao sam onu ushićenost kreiranja, onaj impuls kada se u trenutku smisli cijeli koncept, a da se pritom ne zapitam je li nešto ispravno učiniti. Bio sam na raskršću i cijeli dan sam se trudio smišljati nešto što bi oplemenilo moju voajersku firmu.

Jednog dana dok sam tražio kreaciju u žuborenju rijeke iza mene se nenadano pojavi baba Droga i u tili čas mi skoči na leđa.

"Sinko napokon te našoh. Priča se da nešto kuhaš i prokuhavaš pa sam došla vidjet je li tome tako."

Trznuo sam glavu i zurio u babu Drogu. Nije otvarala usta, a riječi su ipak izlazile. Tek onda sam spustio pogled i shvatio da ima otvoren plašt i beskrajnu crninu koja vrišti iz njega.

"Hoćeš li ti progovoriti ili ne glupo kljuse?"

Taktizirao sam. Mislio sam ako ne progovorim možda će misliti da sam obični konj, a ne Konjan-seks barbar. Slutio sam ipak da nekako zna moj lik i djelo, ali sam pokušao mirno pasti travu kako bi ju obeshrabrio. U tom trenutku, baba Droga skoči s mene i zausti epohalnu rečenicu.

"Ako je tako da si nijem od sada ćeš biti i obezglavljen. Darujem ti...pipulju."

Isparila je nakon toga u malom oblačiću magle. Nisam znao što ta riječ pipulja znači pa sam bezbrižno odlutao natrag do štale. Ali, čim sam legnuo da malo zadrijemam shvatio sam da se više ništa ne njiše između mojih nogu. Bio sam zgromljen, užasnut, uništen i ujeban, da oprostite. Njištao sam do krajnjih granica i uskoro mi je stigao gospodar kako bi me smirio. Shvatio sam da ako ugleda da imam vaginu, pizdu, minjon, pičku, čuču, vulvu ili kako je god već to moj prvi gospodar zvao bit ću poslovno i egzistencijalno uništen. Brzo sam se stropoštao na pod i zavukao stražnji dio ispod male hrpice sjena. Opasnost je prošla. Nije primjetio.

"To je znači pipulja."

Psovao sam sve po redu babi Drogi i u tom trenutku me puklo da su te riječi možda stizale od Vrektora Dominika Vraga iz njenog otvorenog kaputa. Ali, gdje se sakrio prokletnik? To nisam mogao pojmiti budući da čak ni pamet mojeg prvog gospodara koja je jednog dana, koji još nisam opisao čisto

da saslušate moju ispovijest do kraja, prešla na mene bila needucirana u tom polju poimanja stvari. Uhvatila me panika. I povrh svega više nisam konj već prenašivana kobila. Problemi su se multiplicirali.

Ne znajući kako riješiti problem otišao sam kod starog umjetnika Pastona kako bi me savjetovao što mi je činiti. U njegovu radnju banuo sam kroz stražnji ulaz, a on me u čudu pogleda i kimne. Imao je par mušterija iz viših populacija pa smo svi bili pod istim stijegom. Odšetao sam iza pulta do stražnje radione i tražio ga da čim prije dođe.

"Reci Konjan?"

"Pogledajte."

Nije nam trebalo puno riječi da povežemo problem i rješenje pa se Paston nakon vala smijeha i isčuđavanja bacio na posao. Nakon sat vremena iznađe rješenje u umjetnom maglovitom penisu koji nadopuni novonastalu prazninu i tako stvara optičku varku. Dodao mu je malo smeđeg pigmenta sa trunčicom crvenog pigmenta na vrhu i sve se savršeno poklopilo. Jedini problem je bio što magla nestane nakon određenog vremena i nije funkcionalna tj. s ovakvom kitom ne mogu krenuti u sakupljanje Erosa. Bio sam beskrajno tužan.

"Ajde barem mi posao neće propast."

To je bilo jedino što sam mogao izustiti. Domislio sam se i još nečeg. Pošto su varijable sada drugačije postavljene čini mi se da je oralno traženje Erosa jednako kvalitetno kao i klasično kopuliranje. Odlučio sam promijeniti butigu i sada kao način plaćanja tražiti samo oralni seks pod izlikom da sam čudan i da mi treba nešto novo. I nakon toga sve je bilo kao i obično. Ljudi nisu skužili. Svaka dva dana sam morao mjenjati magloviti penis i osim zabrinutosti za vlastiti seksualni identitet nisam imao drugih problema. Bilo je to vrijeme prilagodbe.

Šesti zapis

VRAGO BI GA ZNAL

Budući da sam sada bio u sustavu menstruacije morao sam kamuflirati krvave kapi koje su u pravilnom ritmu dolazile. Magloviti penis na sreću nije poprimio crvenu boju osim na njegovom vršku što je ionako bilo vjerodostojno. U petak se dogodilo još jedno sranje. Čini se da u periodu od 23.00-01.00 svi članovi prve populacije svaku drugu večer negdje nestanu i nama posao stoji. Isto tako je čudno što je primjećeno da se svaku drugu večer promptno u 01.00 svi nekako vrate u svoje dnevne boravke. Više populacije su izbezumljene ovom pojavom i zahtjevaju od mene da preispitam stvar budući da sam već sada dosegnuo status velebnog dobročinitelja.

Slutim da je Vrago u pitanju. Kako bi ispitao stvar naredio sam svim jedinkama viših populacija da se maknu sa ulica u to vrijeme, a ja ću se nezainteresirano šetati po glavnom trgu dok se nešto znakovito ne dogodi. Konj sa maglovitim penisom se ukazao malo prije 23.00 na glavnom trgu i smutljivo zirkao u svim smjerovima. Pusto. Tišina i miris hladnoće. Smirujem se i razmišljam o svojoj seksualnosti. Do kojih me granica odvela i koliko sam zapravo sretan što se nalazim u selu gdje je seks oblik

komunikacije i gdje mi mogu napraviti umjetan penis od čiste magle. Malo je vjerojatno takvih životinja u vanjskom svijetu.

Ali uto me nešto prene iz sanjarenja. Mali, sitni koračići su mi se primicali. Čuo sam kako male potpetice udaraju o površinu maglom uglađenog pravokutnog kamena.

"O dobročiniteljski Konjanu! Saslušaj me. Našli smo nekakva vrata sa beskonačnom crninom u jednom skladištu prvo populacijske obitelji pa smo mislili da ti znaš nešto više o tome."

Shvatio sam da je ova promenade po trgu bila nešto najgluplje što sam do sada isplanirao pa sam odmah odjurio putem tog skladišta. Čim sam ugledao okvir tih vratiju i beskonačnu crninu koja je popunila prostor znao sam da tu ima nečeg što treba istražiti. Svjetina se okupila oko mene i huškala me da uskočim u crno. Bojažljivo sam kopitom ugazio u sredinu i gotovo u istom trenutku sam bio usisan u prostor puno veći od tog okvira. Putovao sam i ravno i lijevo i sjeverozapadno i horizontalno dok nisam stigao u mali sobičak u kojem su intimnim crvenim sjajem gorjele 4 petrolejke. Bio sam sam. Vrata su i ovdje bila prisutna sa još 14 drugih vratiju nalik mojima. Zaključak nije potreban. Ovdje su gadovi pobjegli i sada nešto oporo kuju. Začuo sam zvukove iz susjedne sobe.

"Ahahahaha vidi ovog šta ga praši!"

"Ajoooooj ajoj a konj jadan sve trpi. Koje su to budale ajme!"

Razvalio sam vrata i imao što za vidjeti. Kompletna prva populacija sjedi zavaljena u visoke crvene fotelje i zuri u platno gdje se prikazuje nekakva pomična slika. Na slici su bili ocrtni ljudi na konju kako masturbiraju i polagano hodaju kroz grad da bi opet se popeli na konja i dalje masturbirali. I tad mi je sinulo. Taj konj sam bio ja, a ti ljudi moji klijenti. O k Vragu i sramote li. Ovo više populacije ne smiju saznati. Oni se tu naslađuju našoj mucu i nastojanju da dođemo do malo Erosa. Porazbijat ću im sve portale da se više nikad ne vrate u selo. Imao sam tu nesreću da su me opazili budući da sam s oba kopita naprasno razvalio ulazna vrata.

"Oho tko nam je to došao? Pa to je zvijezda večeri. Konjan, kako se sam naziva, je li?"

Bio je to Vrago osobno. Čini se da je koncept iza ovoga bio podliji nego što sam mislio. Vidio sam njegov poslovni interes iza ovoga. Povezao sam i babu Drogu koja mu vjerojatno naplaćuje rentu za ovaj prostor isto kao što on, vjerojatno, naplaćuje, kao i ja uostalom, seks rentu za svoje kasnonoćne kino projekcije. Čini se da su u koliziju došla dva velika dobročinitelja.

"Slušaj ti Vrektor Dominik Vrago. Ja sam Konjan i neću tolerirati ovakvo uzurpiranje seksualnosti u svojem selu."

"Tvojem selu? Hm, ti si samo običan konj kojemu se posrećilo. Nemoj me tjerat da iskoristim agresivni vokabular."

Frknuo sam u njegovom smjeru. Da pojasnim, sada kad je ova pripovjest već skoro gotova, a i da ljude ili konje koji razumiju čovječji jezik ostavim u iščekivanju, pokušat ću napokon objasniti kako sam ja

zapravo naučio pričati ljudski. To što je Vrago rekao da mi se posrećilo ne znači da sam bio okružen sisatim kobilama već nešto puno slojevitije.

Jednog jutra dok sam pod prvim gospodarom išao u potragu za Flašama, biljkama od kojih se radi svo staklo u selu i koje služi kao kontejner za maglu, spotaknuo sam se baš na tu jednu Flašu. Pao sam na tlo i nezgodno pao na drugu Flašu dok je gospodar lupio glavom i pao na treću. Razbio je glavu i mozak mu je počeo curiti kroz rupu na lubanji. Ne znam kako, ali u doticaju svježeg mozga, okrhnutih komadića flaše i sveprisutne magle neka reakcija se dogodila. Ja sam tada još bio životinja i bilo mi je potpuno normalno jesti stvari koje su mi na dohvat zuba. Pa sam tako, prije nego što su me ostali konjanici odmaknuli, pojeo komadić gospodarovog mozga. Ispostavilo se da je učinak bio sveobuhvatan i ja sam postao mentalno sposobniji no ikad prije. Od tada pa do ovog epiloga što ću vam uskoro ispričati sam napunjen manirama, vokabularom, sjećanjima, inteligencijom i napaljenošću svoga prijašnjeg gospodara koji je po vokaciji bio umjetnik. Od toga i takve zavrnutе riječi iz mene izlaze. No vratimo se sada na konačni obračun ovog napisa.

"Pizdo konjska sad si nadrljao! Uškopite ga. Ah već je. U redu, onda mu odrežite sve četiri noge i zalijepite ga za najveći pladanj koji nađete. To je kazna dostatna za ovakvo ponašanje."

"Nikad me nećete uhvatiti i izrezati prokletnici jedni. Porušit ću vam prije sve portale pa ćete ovdje umrijeti drkajući na jeftine voajerske porniće."

No bio sam spriječen. Premda je bila dobra ideja s tim portalima. Ostali bi vječno zaglavljani u nekoj drugoj dimenziji, a ja bi imao despotizam nad višim populacijama natrag u selu. Ali nije se tako dogodilo. Ove zadnje riječi vam pišem sa olovkom umetnom u ćube budući da su mi amputirali sve noge i kako su i rekli zalijepili me za svečanu tacnu te ostavili da vječno gledam kako se oni zabavljaju u selu u magli.

Dopis iz dnevnika

Vrektora Dominika Vraga

1.prosinca.428

Vratio sam se na položaj šefa sela i objasnio višim populacijama kako je sve u redu i da će prva populacija opet pružati usluge ljubavljenja. Svi su ubrzo zaboravili na Konjana jer im se vratio nepresušni izvor seksa. Ljubavnice i ljubavnici prve populacije su opet sretno širili noge znajući da su se barem jednom uspjeli podlo našaliti sa ionako inferiornijim višim populacijama. Konjan je vrištao u svojoj maloj aseksualnoj sobici dok bi zurio u pomične slike na komadu platna. Život je bio mio tih dana.

Autor : Verbalni sadist